

JÁSZAPÁTI ÉS VIDÉKE.

Társadalmi és közgazdasági hetilap. — Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 "
Negyed évre	2 "

Felelős szerkesztő:
ifj. Imrik József.
Telefon-szám: 9.

Egyes szám ára 20 fillér.
Nyilttér soronként 40 fill.
Kéziratokat vissza nem adunk.

Vidéki városok fejlődése.

Irta: Dósa Kálmán építész-mérnök.

III.*)

A rendszeres városfejlesztés intézményei közt az alapvető szabályozás után legelsőnek az ivóvízzel való ellátásnak kell lennie. Annyira természetesen ez, kivált a közegészségügy nagy jelentőségének fölismerése óta, hogy ma már az egészséges ivóvíz megszerzését országsszerte elsőrangú feladatnak ismerik majdnem mindenütt, még olyan kis helyeken is, a hol szabályozásról még beszélni sem érdemes. De ez a körülmény nem dönti meg az én városfejlesztő sorrendemnek a helyességét. A fejlődés kezdetén álló kis falvaknál ennek a szórványosan előforduló jelenségnek az szokott az oka lenni, hogy a közönséges ázott kutakat vagy tiszta források vizet valami ásványi alkotórész teszi az ivásra alkal-

*) Az e címen megjelent közlemények fejezet-számozásába szedési hibák csuszak, mert: a f. évi 10. számban megjelent cikk volt az I. közlemény, a 12. számban megjelent cikk a II. közlemény eleje, a 13. számban lévő pedig ugyanennek a folytatása. Szerk.

matlanná; nagy, népes községekben, városokban pedig megint csak a sokat emlegetett súlyos mulasztásban találjuk meg a helyes sorrend megbontásának megnyugtató magyarázatát. Ugyanis majdnem minden helységnek eredetileg jó italú, egészséges kútvide volt már csak azért is, mert az emberek mindig jóvizű helyeket választottak települő helyekül. De a hogy a lakosság a községben sűrűsödött s a karamok, tanyák helyett a szűk udvarok teltek meg háziállatokkal, a kutakon kívül pedig egyéb tisztátalan tartalmú gödrök fertőzik egyre sűrűbben a víztermő földréteget, a kutak vize nem csak ízére válik mindinkább élvezhetetlenné, hanem a szerves anyagokkal való fertőzése folytán egészségtelenné is lesz. Ha most már az a város, a mely elmulasztotta a szabályozásról idején való gondoskodást, most csupán a sorrend megtartása okából késedelmeskednék megromlott kútvideinek egészséges ivóvízzel való pótlásáról is, — valósággal uralmába igitatná a hagymázt más veszedelmes nyavalyákkal együtt.

A közegészségügy követelményeivel szemben már meglehetősen fejlett értékünk van arra, hogy a végső esetben habozás nélkül iparkodjunk a bajon segíteni. Rájöttünk, hogy becses életünk forog immár közvetlen veszélyben s ennek a legfőbb jónak a megmentéseért a legnagyobb áldozatoktól sem szoktunk visszariadni.

A legelső mentő intézkedésekben az értelmiség jár elől. Forralják, szűrik a fertőzött kútvizet. Egy célt el is érnek vele: a víz elveszti az egészségre káros hatását; — de rossz, legtöbbször édeskés ízet nem veszti el soha! Végre is megúnjuk a víz rossz ízet, a forralást, a szűrés összes nyomorúságait s tökéletesebb megoldást keresünk. Következik a mélyfúrású (ártézi-) kút eszméje. Erre el is lehet mondani minden jót, csak azt nem, hogy biztosan sikerül. Sok ezer korona veszett már a magyar föld kérgében eredménytelen mélyfúrások révén és bármennyire tökéletesülnek is a m. kir. földtani intézet előzetes megállapításai, soha sem lehet azt teljes bizonyossággal előre tudni, vajjon sikerül-e vala-

T Á R C A.

Tacskó.

Irta: Benda Jenő.

— Most már elég volt, mert igazán megharagszom — mondta a leány. S már is haragudott. Halvány, finom metszésű arca kigyulladt s szikrázó szemekkel nézett az urakra.

Az urak azonban nem vették komolyan ezt a neheztelést. Még gunyosabban kacagtak s a szemüikkel hunyorgattak. A budai kis korcsma hegynek emelkedő udvarán, melyre lépcsőn kellett fölmenni, mert egy színben volt a ház ereszével, mulatott ez a társaság. Három középkori előkelő férfi, típusai azoknak, a kik hivatásból nem házasodnak meg, és egyre fokozódó jóvedelmüket az élet lehető legtökéletesebb kiélvezésére elköltik. Ruhára, jó vacsorára, szép szeretőre. A leányon s az előkelő urakon kívül még egy ifju ember ült az asztal mellett. A tacskó, amint itt nevezték. Első éves jogász. Testvér-öccse annak az úriembernek, aki a leányt ebbe a társaságba vezette.

Ejfélfelé járt az idő. Rajtuk kívül nem is volt már vendég a virágzó akácok alatt. Az asztalon egy sereg üres és félig üres vörös-boros üveg sorakozott. Nagyon magas fokig emelkedett a hangulat.

A leány lilaszínű könnyű bluzban, bordó kalapban ült az asztalfőn. Finom fehér ujjai közt idegesen tördelte az asztalon szétszórta száraz kenyér héját. Szolid, bájos megjelenésű hölgy volt, egészen fiatal, felületes szemlélésre tisztességes asszonynak tarthatta volna akárki. Csak gyakorlott szem fedezett föl az ajkain egy kevéske piros festéket, a szemöldökeinél pedig némi kormozó szentet. Viselkedésében azonban nem volt semmi kivetni való. Most is egy szalon dáma előkelőségével utasította rendre az urakat:

— Maga különösen szégyelhetné magát! — fordult a jobbán ülő gavallérhoz. — Az öcsöce előtt szégyelje magát! Ilyen beszédek! S fejével az asztalvége felé intett. Ott ült a tacskó. Az ajkait keményen összeszorítva, sápadt arccal meredt maga elé. Mintha erőszakkal fojtana magába egy nagy belső felindulást.

A leány szomszédja kacagott:
— Hja a tacskó! Ne bántsd szivem!
Az most járja az iskoláit! Neked sem árt,

ha okulsz egy kicsit! Megállj, mondok egy másik históriát; az még jobb, mint az első!
— El ne mondja, mert itt hagyom magukat!

— Hahaha! hahaha! Nevetni fogsz! Tehát ide figyelj! Volt egyszer egy öreg pap s annak volt egy fiatal gazdasszonya . . .

A leány haragosan fölugrott:
— Jöjjön Pista! Menjünk!
Az urak harsogó kacagással kísérték őket. A tacskó meg a leány azonban egész komolyan elmentek. Az udvar tulsó oldalán egy rozzant kuglizó volt. Ennek a félszere alá húzódtak. Egymás mellé telepedtek le. Hallgattak. A leány szinte elveszett egy sárok árnyékos foltjában. Kényelmesen elhelyezkedett. Kéjes érzéssel élvezte a beállott csendet és félhomályt. Amikor felnézett, szeme a tacskó izzó pillantásával találkozott. Ez a mohó, szomjas tekintet zavarta egy kissé.

— No Pista! miért ül ilyen csendesen? Beszéljen valamit!

A tacskóból kitört a visszafojtott indulat:

— Parasztok! Durva parasztok!
— Haragszik rájuk?
— Haragszom.
— Miért?

Sirolin

Ennél az étvágyat és a testsúlyt megszünteti a köhögést, váladékot, éjjeli izzadást.

Tüdőbetegségek, hurutok, számar-
köhögés, skrofulozis, influenza

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Minthogy értéktelen utáztatokat is kínálnak, kérjen mindenkor „Roche” eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc)

„Roche”

Kapható orvosi rendelésre a gyógyszerárú-
dan — Ára levegőnkéért 4.— korona.

mely községben az első mély fúrású kút? Mert ha az első sikerül, akkor a többi is fog sikerülni.

A mélyfúrású kutak, ha sikerülnek, az ivóvízzel való általános ellátás minden módjára alkalmasak, ha eléggé bővízűek és ha a lakosság számához képest elég nagy számban vannak. A fejlődés alacsonyabb fokán álló községekben, a hol a lakosság ritka és a fejenként való ivóvízfogyasztás csekély, más célokra alkalmas vizet adó kút pedig minden háznál van, rendszerint tökéletesen megfelelnek a mélyfúrású közkutak, a melyek a köztereken állandóan a lakosság rendelkezésére állnak. Ott, a hol a mélyfúrású kut a talaj felszíne fölül szökő vizet ad, természetesen víz folyik el veszendőbe és igen gyakran valóságos gondot ad a fölösleges víz elvezetése.

A fejlődés magasabb fokán álló városokban a mélyfúrású közkutak már éppenséggel nem elégi ki a lakosság vízszükségletét, dacára annak, hogy az a víz, a mely bennük állandóan rendelkezésre áll, vagy haszontalanul elfolyik, bőségesen elegendő volna. Ez természetes is, mert a lakosság vízszükséglete rendszeren egy időtájban jelentkezik, az a közkút pedig egyszerre nem tud annyi vizet szolgáltatni, de még ha tudna is, nem lehetne elég kifolyó nyílása a sok egyszerre odatóduló korsó számára. Nem segít a bajon az sem, ha ezeket a kutakat szaporítjuk, sűrűbben fúrjuk, mert minden új fúrás az előbbieket vízbőségét apasztja és beiszapolódását segíti elő. Emellett ezek a kutak meglehetősen drágák, annál kevésbbé észszerű tehát őket a bedugulás veszélyének kitenni.

— Mert bántották magát! Mondja! miért türi? Miért nem hagyja itt őket egészen?

A leány hallgatott. Erre bajos volna felelni. Mondhatta volna: nem hozzájuk, hanem a finom ruhámhoz, a ragyogó gyűrűimhez, a szép lakásomhoz ragaszkodom. De ezt nem mondta. Csak sóhajtott s maga elé nézett a semmibe.

— En nem tudom ezt nézni! — folytatta a fiu fokozódó izgalommal. — Ilyen leány mint maga. . . . S azok ott. . . . Hagyja itt őket! Hagyja el örökre őket!

A leányra különös hatással volt ennek a gyerek-fiunak a szenvedélyes könyörgése.

— Hiszen ha az úgy lehetne! — suttogta s a lelke legrejtettebb, legtökösabb zugában megmozdult valami.

Régi eltemetett érzés, határozatlan vágy. Egy eltévesztett élet fölött való bánat.

— Lásza! — mondta a fölindulástól rekedt hangon a tacsó. — En nem régen ismerem magát. De szeretem és megtudnék halni magáért. Jöjjön velem!

— Ugyan hová? — kérdezte a leány s elmosolyodott.

— Még magam sem tudom. Majd meglátom. Nem vagyok már gyerek. Van érettségi bizonyítványom, csak akad valamilyen állás. A postánál vagy a vasutnál. Vagy segédjegyzőnek megyek el, valahova falura. Legyen a feleségem. Meg tudok keresni annyit, amennyiből megélünk. Meglássa, hogy megkeresek annyit. Es boldoggá teszem. A legtökösabb óhaját is kilesem és minden úgy lesz, ahogy maga akarja. No ugy-e megteszi? Itt hagyja ezeket! Velem jön!

Közgyűlés. Községünk képviselőtestülete nagyjelentőségű ülést tartott f. hó 10-én délelőtt Berente Miklós főbíró elnökletével. Nagyjelentőségűnek mondjuk az ülést, mert az a község jövődö kulturális haladása érdekében rendkívül fontos határozatot hozott: *elvbén hozzájárult egy polgári iskola létesítéséhez* s annak mielőbb való felállítása érdekében bizottságot küldött ki. — A gyűlés, melyen a tagok szokatlanul nagy számban jelentek meg, a következőképpen folyt le:

Az ülés megnyitása után *főjegyző* felolvassa több helybeli lakosnak egy polgári iskola létesítése iránt benyújtott kérvényét. A szépen kidolgozott kérvény egyrészt a nemzetiségekkel vivandó harc sikere érdekében, másrészt különösen jász érdekekből, de általában is a magyar faj értelmi szintjének emelése céljából s végül a már rég jelentkező szükséglet kielégítése (három év óta drága pénzen magán-polgári leányiskolát kénytelenek fenntartani az érdekelt családok) s egyúttal a község szellemi és anyagi javainak biztosra várható gyarapodása érdekében kéri a képviselőtestületet, hogy járuljon hozzá egy polgári fiu- és leányiskola felállításához, ajánlja meg annak céljaira az épületet, a fűtést, világítást és a tantermek felszerelését s tegyen lépéseket a kormánytól a szükséges többi kiadások fedezése iránt. — Az előjáróság javasolja, hogy az ügy érdekében előbb a kir. tanfelügyelő támogatását, majd a kultuszminiszter jóindulatát kérje ki küldöttség útján a község.

Pethes Antal a költségek nagysága miatt ellene van az iskolának: a pótdót fogja az csak emelni s ezért neki nem is kell.

Antal Sándor elvbén hozzájárul a kérvényben foglaltakhoz s indítványozza, hogy az iskola felállítása módozatainak és költségeinek megállapítása céljából lépjen a község a kir. tanfelügyelővel mielőbb érintkezésbe.

Koczka István hasonló felszólalása után a közgyűlés *Antal Sándor* indítványára egyhangulag kimondja, hogy a polgári iskola létesítéséhez elvbén hozzájárul s a módozatok megállapítása iránt főbíró, főjegyzőt, *Markovits Pál* drt, *Khindl Barna* drt, *Koczka István* és *Szlávik Józsefet* kiküldi, akiknek első

A leány már nem mosolygott. Köny szökött a szemébe, úgy hatott rá ez a zagyva, értelmetlen beszéd. Mennyi melegség, remény, aranyos ábránd van ennek a fiatal fiunak a beszédében! Milyen bátorsággal akarna szembe szállni minden bajjal, minden akadálylyal! Bizonyos anyai gyöngédséggel nyult a fiu keze után s arra gondolt, mennyi keserű kudarc szükséges ahhoz, hogy ez a bizakodó lélek beletörjön a lehetőségekkel számító kiósnyes élet örlő malmába.

A tacsó megreszketett, mikor a leány kezének az érintését érezte:

— No mondja, hogy igen! Mondja, hogy beleegyeznek!

A leány azonban szomorúan felet:

— Nem! Az lehetetlen!

— Pista! Sári! — hova az ördögbe tüntek ezek! — hangzott az asztal fölül.

— Később maga is mosolyogni fog azon, amit, amit ma este mondott, — mondta a leány. — És azt fogja mondani, hogy igazam volt. Jó leány voltam. Okos leány voltam.

A tacsó felelni akart. De hang nem jött ki a száján. A leány pedig hirtelen egy forró csókot nyomva az ajkára, felugrott:

— No gyerek! Menjünk; már keresnek!

— Hollá! Eljen! kiállították az urak, mikor a lila bluzt s a nyomában botorkáló tacsót meglátták.

— Sári, hallgasd csak! Volt egyszer egy öreg pap s annak egy fiatal gazdaszszonya . . .

A leány elmélázó, zavart tekintete, a tacsó biborvörös színe nem tűnt föl senkinek.

kötelességük lesz a kir. tanfelügyelő jóindulatu támogatásának megszerzése.

E nagy fontosságú kérdés elintézése után — megcsappant érdeklődés mellett — a következő ügyeket intézték még el:

Tudomásul vették, hogy a községi nagyvendéglőt a f. hó 7-én tartott árverésen hat évi időtartamra, évi 4000 K bérért *Urbán István* helybeli korcsmáros vette ki. Meghagyták az előjáróságnak, hogy nevezettel a szerződést kösse meg.

Felhatalmzták az előjáróságot, hogy mindazokkal szemben, akik a községi közmunkákkal hátralékban vannak, saját hatáskörében eljárjon s a munka-hátralékot esetleg készpénzben is (napi 1 iga a 3 korona) behajthassa.

Ádám Balázs 1600, *Nagy P. János* és társai 88, *Urbán Péter* és társa 177 négyszögöl területű községi ingatlan átengedését kérik. A közgyűlés négyszögölenkénti 4 K árban hajlandó az átengedésre. Végleg azonban e kérdésben csak a május 11-ére összehívandó közgyűlés fog határozni.

Koczka István helybeli téglyárosnak járdaépítés iránt beadott ajánlatát, — miután előbb a járdaépítő bizottság és az előjáróság tüzetes javaslatát óhajják ismerni e tárgyban — egyelőre levették a napirendről.

Végül *Csajka Gáspárné* illetőségi ügyében határoztak s ezzel a közgyűlés véget ért.

H I R E K.

Figyelembe! *Előfizetőink és lapunk barátai kényelmére folyó évi április hó 1-ső napja óta szerkesztőségünket bekapcsoltuk a vármegyei telefon-hálózatba. Telefon-számunk 9. — Ezentul tehát úgy a lapot érdeklő ügyben, mint a nyomdai megrendelések ügyében is e telefonszám alatt szerkesztőségünk bármikor és bármikor szívesen rendelkezésére áll.*

A nagykátá—hevesi vasut ügye csak nem tud dülőre jutni községünkben. Hosszu hónapok óta egyetlen lépést sem tesz abban se a kiküldött „tarifa-összehasonlító“-s, helyesebben „elodázó“-bizottság, — se maga az előjáróság. Igen sokan vannak már, akik hangosan beszélnek, hogy „a község házában megint kamukérőznak.“ S szó ami szó: ez az érthetetlen huzódózás a kérdés megoldása elől, ez a megmagyarázhatatlan halogatása a dolog közgyűlés elé vivésének, méltán gyanut kelthet mindenekben. Hónapok óta kéri, egyre sürgeti a közgyűlés összehívását a mátrai vasutak társasága, — hónapok óta minden héten legalább egyszer sürgettük azt mi is és bár minden egyes alkalomkor biztos terminust ígért az előjáróság, ime: a vasutügy a pénteki közgyűlés tárgysorozatából ismét kimaradt. Ünnepelesen felhívjuk az előjáróságot, hogy végre is tegyen már valamit ebben az ügyben, hívjon össze közgyűlést s hozzon végleges határozatot a mátrai vasutak ajánlatára, mert ellenkező esetben mi is kénytelenek leszünk azoknak igazat adni, akik egyre hangosabban állítják, hogy az előjáróság ellensége ennek a

vasut-tervnek, de mert azt az egészen más nézetten lévő nagyközönséggel szemben nyíltan nem meri megvallani, legalább a halogatással, a huza-vonával akar szolgálatot tenni egy másik, nagyon is érdekelt vasutársaságnak. — Ismételjük: nehogy ez a bizonyára teljeseen alaptalan gyanúsítás mindenek lelkében gyökeret verjen, ünnepélyesen felhívjuk az előjáróságot, hogy a káta-hevesi vasut ügyét tűzze egy lehetőleg rövid időn belül összehívandó közgyűlés napirendjére.

Iskolaszéki ülés. A hét elején ismét ülést tartott a helybeli községi iskolaszék, melyen Csávolszky Dezső rk. tanítónak a gazdasági ismétlő iskolai (és nem mint mi tévesen hallottuk: az iparostanonc-iskolai) tanítói állásáról való lemondását tárgyalták. Többek hozzászólása után főképpen azért, mert a tanév vége már ugy is közel van, nem fogadták el a lemondást s felkérték nevezett tanítót, hogy legalább a folyó iskolai év végéig álljon el lemondási szándékától. Ugy halljuk, hogy Csávolszky Dezső enged ennek a kérelemnek, amit — ismerve az ő nagy érdemeit és képességeit a gazdasági ismétlő iskola vezetése és fejlesztése körül — minden igaz tanügybarát megnyugvással és örömmel fog fogadni.

Ugyancsak a községi iskolaszék foglalkozott Tamár Emma helybeli ovónő kérvényével, aki makacs gégebajának gyógyítására hosszabb szabadságot kért. Beöthy János dr. köz é. i. orvos indítványára hat heti szabadságot engedélyeztek neki.

Népmozgalom. Jászapáti községben a folyó év első negyedévében született 117, meghalt 88 lélek, tehát a szaporodás 29. — A halálozás oka a legtöbb esetben veleszületett — vagy aggkori gyöngeség. — Házasságot az év első három hónapjában összesen 27 pár kötött, melyek között vegyesházasság egy sem volt.

A helybeli gazdasági és polgári kör, mint halljuk, még az idei tavasszal kényelmes, díszes épületet emel mostani telkén. Az épületben egy hatalmas nagy tancerem, egy kényelmes olvasó szoba, szolgálakás és megfelelő mellékhelyiségek lesznek. Az építési költséget, amely körülbelül 8.000 korona, részben bank kölcsön, részben közadakozás útján fedezik.

Nemzeti ünnep. Április 11-ét, a Bánffy-féle nemzeti ünnepet jóformán senki sem tartotta már meg az idén községünkben. Ünnepi szentmise nem volt, a hivatalok sem szüneteltek s az iskolákban is előadás volt mint rendesen. Mindössze a kir. járásbíró és a szolgabíró tüzte ki a lobogót. — A szomszédos községek hasonlóképpen — nem tünnepeltek.

A gabonapiac áthelyezése. Községünk előjárósága a forgalom könnyebb lebonyolítása érdekében a gabonapiacot eddigi helyéről a templom mögé, a Töröcsik-féle ház s a kiséri-ut között elterülő tere helyezte át.

Szivattyus kut helyett gémes kut! Hihetetlen dologról értesít alsószentgyörgyi tudósítónk. Egy-két bölcs és érdemes tagja az ottani képviselőtestületnek azt akarja indítványozni a legközelebbi képviselőtestületi ülésen, hogy a község valamennyi szivattyus közkútját a legrövidebb idő alatt szereljék le és alakítsák át gémes kúttá. — Ez a hihetetlen s a közegészségügyet veszélyeztető indítvány annyira ostoba, hogy nem is vesszük komoly számba. Bizonyára csak megkésett farsangi tréfa akar lenni. Vagy valami kedélyes éjszaka hajnali ötlete. Ha pedig mégis komoly, — úgy egyedül csak víziszonyban szenvedő emberek gondolata lehet, olyanoké, akik már el sem tudják képzelni, hogy a négy lábú állatokon kívül más teremtmény is iszik vi-

zet s hogy így az a víz kell — hogy első-sorban tiszta és egészséges legyen. Más magyarázatot erre az obskurus indítványra igazán nem tudunk találni.

Baleset. Berente Lajos helybeli gazdálkodó cselédjének, Horváth Flórián 15 éves gazdasági alkalmazottnak f. hó 8-án délben a szecska-vágó munka közben elkapta a kezét és jobb keze gyűrűsujját hosszában kettévágta. Khindl Barna dr. gyakorló orvos, akit azonnal előhívtak, a sebet összevarrta.

Szalmafóno tanfolyam kiállítása. A múlt évi november hóban megnyílt szalmafóno tanfolyam a hét elején ért véget községünkben, mely alkalomból kiállítást rendezett a növendékek által készített körülbelül 600 drb munkából. A szépen sikerült kiállítás április 11-én délelőtt 11 órakor volt a tanfolyam helyiségeiben. A megnyitáson megjelent: Cseh József dr. főszolgabíró, Rédey Rezső dr., a debreceni keresk. és iparkamara segédtitkára, Berente Miklós főbíró, Khindl Gyula főjegyző, az összes tanácsosok, Markovits Pál dr. plebános, több községi képviselő és sok érdeklődő. — Cseh József dr. megnyitó beszédjében köszönetet mondott a földmívelési miniszternek s az iparkamarának a tanfolyam támogatásáért, majd lelkes hangon buzdított a népipari foglalkozás, egyáltalán minden foglalkozás és minden munkásságnak a nép által való megkedveltetésére s a tisztas munkát a jövő generáció megnemesítésének egyetlen eszközéül mondvá — megnyitotta a kiállítást, meleg elismeréssel emlékeztetve meg a tanfolyam vezetőjének: Lédeczy B. Józsefné asszonynak lelkiismeretes buzgalmáról és tevékenységéről. — Utána Rédey Rezső dr. mondott köszönetet a főszolgabírónak lelkesen buzdító beszédjeért, majd felkérte a jelenlévőket a kiállítás megtekintésére. — A három termet elfoglaló kiállítás igen szép és értékes. Ugy a dísz tárgyak, mint a praktikus dolgok csinos, izléses és ügyes munkák. Különösen a kalapok (350 drb mindenféle faj-, alak- és változatban), kosarak, szőnyegek, hirlap-, esernyő- és pipatartók érdemelnek említést. Ez apróbb tárgyak készítésében Bagi Margit és Franci, Birkás Boris, Budai Viktor, Vágó Sarolta, Kalmár Katalin, Rusvai Franci és Teri tüntek ki. Van egy igen szép női szalon-garnitúra, amit Keresztesi Irénke készített s egy pár gyönyörűen himzett falvédő, ami a Donáth Janka izlését és ügyességét dicséri. — Az egész kiállítás általában rendkívül tetszett a jelenlévőknek, akik valamennyien kifejezték elismerésüket Lédeczy B. Józsefné asszonynak a szép eredményért.

Itt említjük meg, hogy a jászkiséri tanfolyam kiállításának megnyitása április 19-én lesz.

Táncmulatságok. A jászkiséri szalmafóno tanfolyam növendékei f. hó 20-án a Kossuth-Szállóban jótékony-célú táncmulatságot rendeznek. Belépődíj 1 kor. Kezdeté este 8 órakor.

A jászkiséri iparos ifjuság ugyan-csak április 20-án, Husvét másnapján, a 48-as kör termeiben zártkörű tánc-

vigalmat rendez. Belépődíj: családjegy 3 kor. személyjegy 1 korona. Kezdeté este 8 órakor.

A jászapáti szervezett munkásság f. hó 20-án, Husvét hétfőjén, a céh-ház termeiben konfetti és serpentin-játtékkal egybekötött táncmulatságot rendez. Belépődíj 70 fillér. Kezdeté fél nyolckor.

Egy berendezett fűszerüzlet, megfelelő lakással, Jászkiséren a fő utcán azonnal kiadó. Bővebb felvilágosítás Mezei Albert vendéglősnél nyerhető Jászkiséren.

Hirdetés.

Tarna-Örs község határában, a „Miske“-majorban, április hó 20-án, hétfőn reggel 9 órakor kezdődő magánárverésen piros és zsemlyetarka fias-tenenek, másfél éves bika és üsző borjúk, azután 3 éves fajcsikók adatnak el.

Jászárokszállás, 1908. április 9-én.

Márkus József.

Földeladás.

Szeremi Bálint jászkiséri géptulajdonos 40 kat. hold földbirtoka, benne 2 kat. hold beültetett szőlő, megfelelő gazdasági épületekkel (lakóház, istálló, borház, pince) haszonbérbe vagy örökáron előnyös feltételek mellett azonnal eladó

Bővebbet a tulajdonosnál.

209
vh. 1908 sz.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a jászapáti kir. járásbíró 1907. Ö. 250/11 sz. végzése következtében Dr. Krémer Gyula ügyvéd által képviselt Pethes Pál javára Kun János ellen 32 kor. 72 fillér s jár. erejéig 1908. március hó 9-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglat és 1135 koronára becsült következő ingóságok u. m.: butorok, vendéglői felszerelések, italok, gramofon és stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a jászapáti kir. járásbíró 1908-ik évi V. 125/2 számú végzése folytán 32 korona 72 fillér tőkekövetelés és eddig összesen 49 kor. 95 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Kun János vendéglőjében és lakásán, Jászapáton leendő eszközzésére 1908. évi április hó 14-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok, az 1881. évi 60 t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szültség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Jászapáti, 1908. évi március 26-án.

Szvitok
kir. bir. végrehajtó.

107 szám.
1908. vhtó

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti VI. ker. kir. járásbíróóság 1907. évi Sp. VIII. 3353/4 számú végzése következtében Friedmann L. Lajos és testvére cég javára özv. Nagy Menyhért né ellen 887 kor. 04 f s jár. erejéig 1908. évi január hó 31-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1469 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: gyász-kocsi, temetkezési kellékek és stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a jászapáti kir. jbiróság 1908. évi V. 58/2 számú végzése folytán 887 K 04 f tőkekövetelés, ennek végzés szerint járó 5% kamatai és eddig összesen 49 kor. 60 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, özv. Nagy Menyhért né lakásán Jászapáti leendő megtartására 1908. évi április hó 22-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitzeték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi 60 t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Jászapáti, 1908. április 4-n.

Szvitok
kir. bir. végrehajtó.

Kutfurási vállalat.

Ugy Jászapáti, mint vidékén előnyös feltételek mellett

ivó- és közönséges

vizre kutfurásokat elvállalok és felszerelvek.

Kovács János

gépész

Jászapáti, (nagypart.)

Gyümölcs ajánlat.

Mézédes csemegezőllő: egy postakosár 5 korona; maroni 2 korona; alma 4, 3, 2-50 korona.

Mindennemű csemeget, halat, gyümölcsöt, valamint théát, rumot és finom cukorkákat a legolcsóbban ajánl

IMRIK FERENCZ
BUDAPEST, II, Fő-utca 1.

1291. sz.
t. k. 1908.

HIRDETMEYNY.

Jászládány községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX., az 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t.-cikk értelmében elkészítettvén és a nyilvánosságnak átadatván, ez azzal a felszólítással tételik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t.-cikk 15. és 17. §-ai alapján — ideértve e §-oknak az 1889: XXXVIII. t.-cikk 5. és 6. §-aiban és az 1891: XVI. t.-cikk 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és az 1891: XVI. t.-cikk 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, akik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX.: t.-cikk 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t.-cikk 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből keresetüket hat hónap alatt, vagyis az 1908. évi november hó 3 napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t.-cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ideértve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t.-c. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánanak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt vagyis 1908. évi november hó 3. napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, akik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármily irányban sértve vélik, — ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889: XXXVIII. t.-cikk 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1908. évi november hó 3. napjáig bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, akik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A jászapáti kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság 1908. évi március hó 19.

Bódogh s. k.
kir. jbiró.

